

ראשינו בעמקי תורתה, כפינו ברגבי אדמתה

הישיבה התיכונית 'רגבים בנגב' היא הישיבה היחידה שתלמידיה עוסקים בתורה ובעבודה חקלאית. עמ' 34

ראשינו בעמקי תורתה, כפינו ברגבי אדמתה

בשונה ממוסדות חינוך שכולנו מכירים - בישיבת "רגבים בנגב" התלמידים נמצאים בשעה 9:00 כבר בשיא הפעילות. אלא שבמקום לשבת וללמוד בכיתה רגילה, הם מתארגנים ליום לימודים שמשלב בתוכו עבודת אדמה, לימודי קודש ותיכון. "יש אמון מול החקלאים, אנחנו עובדים מולם והם בונים עלינו", הם מסבירים במהלך קטיף קלמנטינות

■ רחל המאירי

יום שני השבוע, 09:00 בבוקר. אהרון בלוך (17), תלמיד כיתה י"א בישיבה התיכונית "רגבים בנגב" המהווה חלק מרשת רגבים מבית רוח הגולן, נמצא כבר בעיצומו של היום. אלא שבמקום לשבת וללמוד בכיתה רגילה, אהרון נמצא כבר השכם בבוקר בעבודות חקלאיות. "הבוקר אני בקטיף קלמנטינות. יש לנו הרבה עבודה היום" הוא מסביר לי כשאנחנו נפגשים במטע.

אהרון, יחד עם תלמידים נוספים, קוטף קלמנטינות בפרדס, כאשר במקביל קבוצה אחרת של תלמידי הישיבה מסייעת לחקלאי הנגב בתיקון נזקי הסופה מהשבוע שעבר. תלמידי הישיבה מתעוררים בשעה שש בבוקר לתפילה, והחלוצים שבהם מתעוררים כבר בשעה חמש וחצי ללימוד תורה לקראת היציאה לעבודות בשדה ובמטעים. אהרון וחבריו לספסל הלימודים מתעוררים באופן עצמאי. "יש אמון מול החקלאים. אנחנו עובדים מולם והם בונים עלינו. אי אפשר שלא לקום ולהגיע בזמן לקטיף. יש לנו מחויבות".

הישיבה התיכונית הייחודית רגבים כוללת ארבע שכבות גיל (ט'-יב') והיא ממוקמת בנגב. מדובר למעשה בישיבה חדשה יחסית עם תוכנית לימודים יוצאת דופן. הייחודיות של הישיבה היא בדרך החינוכית שבה אנחנו רואים את התלמידים כבוגרים, והמטרה שלנו היא לעזור לתלמידים להצמיח את הכוחות שלהם ולהוציא אותם לפועל", אומר ראש הישיבה, הרב ישי בן פזי (31). "בישיבה אין ענישה, אין כפייה, אלא אחריות מלאה של התלמיד על חייו".

כאמור, סדר היום בישיבה מתחיל עם השכמה עצמית, ואחרי 'סדר' קצר שהינו בגדר רשות, התלמידים מתפללים ויוצאים להפריח את הנגב, תרתי משמע, ועובדים יחד עם חקלאי האזור. בשעה 12:00 חוזרים לישיבה להתרעננות ולארוחת צהריים, ולאחר מכן מתחילים לימודי החול, שנמשכים עד אחר הצהריים. לקראת סוף היום עוברים התלמידים לשלוש שעות של לימודי קודש.

בישיבה נמצאים תלמידים שניתן למצוא בכל ישיבה אחרת, שמחוברים לשילוב של לימוד תורה ועבודת האדמה, ותלמידים

שמחפשים את "המשהו האחר ושמש לא מתאים להם לשבת ולרבוץ בכיתה", כפי שהם מתארים. "אנחנו מבינים שבגיל הזה יש לא מעט נערים שלא מסוגלים לשבת מבוקר ועד ערב בכיתה, ולימוד 'רגיל' לא יעזור להם לגלות את הכוחות שיש בהם ולהוציא אותם לפועל", אומר הרב בן פזי. "לכן אנחנו משתדלים לעבוד על הבניין הנפשי שלהם ומתמקדים בשלוש נקודות מרכזיות: עמל, גברות ואחריות. הדברים הללו באים לידי ביטוי באמצעות עבודה חקלאית, לימוד לבגרות ומקצועות קודש וחיים בפנימייה. התלמידים ברמתם הלימודית מוכיחים ששלושה שיעורי חול יומיים מספיקים בהחלט כדי להגיע להישגים לימודיים גבוהים. אנחנו מאמינים שהלימוד הפורמלי לא צריך לתפוס נתח משמעותי לעומת שאר הגורמים שמביאים לבניין נפשי ולקיימת אחריות עצמית וחברתית".

קלמנטינות מול אייפונים

מוסיף יוני ורנר, המנהל האדמיניסטרטיבי בישיבה: "הישיבה שלנו פונה לבחורים שהמסגרת הקונבנציונלית לא מדברת אליהם ויש להם יכולת לפרוח בדרך

תלמידי ישיבת רגבים בנגב בעבודה חקלאית

אני רוצה שבכל מקום שהם יהיו, הם יובילו ויעשו טוב."

בינתיים תלמידי הישיבה מטפלים בהתנדבות ועוזרים בתיקון החממות שניזוקו בסופה האחרונה, ועוזרים באיסוף הפירות שנשרו מהעצים כתוצאה מהסופה כדי לשלוח אותם לשווקים לפני שיתקלקלו. "העם בנוי לעבוד את אדמתו, כאשר הכי חשוב זה לימוד התורה", אומר אהרון. "לי באופן אישי קשה לשבת כל הבוקר וללמוד, אז אני מוציא את כל הכוחות בבוקר בעבודה בשדה, ואז מגיע עייף ללימודים, ועם הרבה מאמץ שמגיע קודם כל מרצוני האישי ללמוד גם את לימודי הקודש והחול. בעבודה אני מקבל אחריות על עצמי, כאשר אין ספק שיש קשיים והתמודדויות לא פשוטות, אבל אני יודע שלא משנה מה קורה, אני ממשיך ואעשה את מה שצריך לעשות כדי להצליח להגשים את המטרות שלי כאן."

ישיבת רגבים בנגב, אחת מתוך ארבע שלוחות של רשת רגבים המשתייכת לעמותת רוח הגולן (השלוש הנוספות רגבים בניס ברמת הגולן, רגבים בנות ברמת הגולן, ורגבים בניס בעמק הירדן), נמצאת ביישוב בני נצרים שבנגב המערבי. מלבד עבודה עם חקלאים, בישיבה מקיימים כעת יוזמות של חקלאות עצמאית, תוך שימוש בטכנולוגיות והיי-טק לשם יצירת חקלאות טובה יותר. לצד זאת מפתחים בישיבה חוות רכיבה והרחבת פעילות של עבודת אדמה לצד לימוד תורה והכנה לבגרות. "אנו מעודדים את הבחורים לקחת אחריות על עצמם ועושים הכל על מנת לעזור להם להצליח ולעמוד בבחירה שלהם", אומר ראש הישיבה, הרב ישי בן פזי. בימים אלה מתארגנת הישיבה לקליטת תלמידים לראיונות לקראת שנת הלימודים הבאה. הראיונות יתקיימו החודש ביום שני, י"ג שבט, וביום שני כ' בשבט.

ולא נמשכים לבינוניות שלעיתים נוחה יותר. התלמידים שמגיעים לכאן הם באמת חברה אחת אחד, אך חלקם הגיעו לכאן כשהם לא ידעו לפני כן לקחת אחריות אמיתית ומסיבות שונות לא מיצו עד היום את הפוטנציאל העצום שטמון בהם. כאן הם לומדים להאמין בעצמם, להבין שגם אם קשה או משעמם לשבת בכיתה במשך יום שלם, זה ממש לא אומר שהם פחות טובים אלא שהם צריכים משהו אחר. אנחנו נותנים להם לצאת לעבוד, להפריח את הנשמה דרך עבודת אדמת ארץ ישראל, ואחרי תקופה מסוימת כשאני רואה אותם קמים לבד, הולכים לישון בזמן, מנקים את החדרים ומפתחים אחריות, אני ממש מאושר."

מתקנים את נזקי הסופה

מבחינת הרב בן פזי, עבודת האדמה היא אמצעי חשוב, אבל לא בהכרח המטרה הסופית. "כפי שאני רואה כיום, ככל הנראה בעוד 10-20 שנים אראה את בוגרינו כחלוצים בכל התחומים - בתורה, בעבודת אדמה, בצבא, בשירות הציבורי או העסקי ובאופן כללי במשימות לאומיות.

אחרת, שאמנם דורשת לא מעט אבל בגוון ובאווירה אחרים לגמרי. יש לא מעט בחורים עם פוטנציאל ענק שלא יוכלו לממש אותו דרך לימוד של 12 שעות יומיות בכיתה. הם צריכים את 'הדבר האחר', ואנחנו מספקים אותו ועוזרים להם לגלות את הכוחות הטמונים בהם ולמצות את הפוטנציאל שלהם."

לדברי ורנר, הצעירים במקום מתעניינים הרבה יותר בעבודת האדמה מאשר באייפונים ובטלפונים החכמים, ומבחינה תרבותית הם נמצאים במקום מאוד בריא. "העבודה מגיעה מרצון, ובוזו אנו קצת דומים לבתי המדרש שלפני הצבא. כמוכן שיש את המסגרת הפורמלית והפיקוח המתבקש, אבל אנחנו עובדים רבות עם התלמידים על פיתוח הרצון והאמונה העצמית, שהם ארגז הכלים האישיותי הכי משמעותי שמתבגר לוקח איתו, ולאחר מכן כאב למשפחה - לכל החיים. לדוגמה, חלק מהתלמידים מגיעים בחופשות ועובדים בהתנדבות אצל החקלאים באזור, והדבר מעורר השראה."

ורנר מספר על יחסים חמים בין חקלאי האזור לבין תלמידי הישיבה, כאשר בחנוכה נכנס ליישיבה אחד מהחקלאים באזור והביא לתלמידים שני מגשי סופגניות, כשהוא מודה להם בשמו ובשם אשתו על הסיוע לעבודה במטעים שלו.

עיקר העבודות מתבצעות בחממות, בשדות ובמטעים הנמצאים באזור הישוב בני נצרים. לדברי הרב בן פזי, "התפוקה של בחורי הישיבה מרשימה את החקלאים, ששמחים שידיים יהודיות מגיעות לעבוד את האדמה, ושההספק של הצעירים טוב יותר מהעובדים הזרים אשר מקבלים תשלום גבוה, מה שמוכיח מעבר לכל ספק שאידיאלים ושליחות מנצחים."

"החקלאות היא אמצעי חשוב כדי להגיע למטרות חשובות ופיתוח האישיות", מוסיף הרב בן פזי. "המטרה שלי היא לגדל כאן גיבורים, והצלחה מבחינתי היא כשאראה כאן פרטים, אבל בעיקר חבורה. שאראה איך הם מוסיפים טוב ושואפים ליותר טוב,